

KRISTIANSAND KOMMUNE

BEVILLINGSKONTORET
ADMINISTRASJONSSEKTOREN

Det kongelige arbeids- og sosialdepartement
v/ekspedisjonssjef Tom Rådahl
Postboks 8019 Dep
0030 OSLO

Arbeids- og sosialdepartementet	
Saksnr.: 200500983	Dok.nr.: 33
Arkivkode: 671.3	Dato: 29.04.05
Avd.: VPA SAN	Saksbeh.:
U.off.:	

Vår ref.: 200503491-1/E: U60 /BBS
(Bes oppgitt ved henvendelse)

Deres ref.:

Kristiansand, 26.04.2005

HØRINGSNOTAT OM ENDRINGER I ALKOHOLLOVENS FORSKRIFTER M.V.

Vi viser til "Høringsnotat om endringer i alkohollovens forskrifter m.v." der høringsfristen er satt til 1. mai 2005. Kristiansand kommune ønsker å kommentere følgende punkter:

2. KOMMUNENS KONTROLL/BEVILLINGSHAVERS INTERNKONTROLL.

2.1 Kommunens kontroll:

I Kristiansand er kontrollutvalget sammensatt av politikere, representanter for næringen og representant for rådmannen. Utvalget har forslagsrett og er organisert under administrasjonssektoren.

Alle kontrollrapporter med merknader behandles av kontrollutvalget som foreslår eventuell sanksjon, og saken går deretter til administrasjonen som har fullmakt til å illegge sanksjoner.

Vi mener denne saksbehandlingen er en styrke for administrasjonen idet kontrollutvalgets forslag gjenspeiler hvordan "verden utenfor de administrative kontorer" vurderer sanksjoner i forhold til brudd på alkoholloven og kommunale retningslinjer. Vi har svært få klagesaker i løpet av et år, og slike saker behandles av formannskapet før videreeksperdering til fylkesmannen.

Vi sier oss enig i uttalelsene fra Bergen kommune 17.11.2004.

Kristiansand kommune er ikke enig i forslaget om å oppheve plikten til å ha kontrollutvalg, jfr. det ovenfor nevnte. For å gjennomføre prinsippet om kommunen som pliktsubjekt, foreslår vi en ordlyd som sier "kommunen v/kontrollutvalget".

Kristiansand kommune ønsker å beholde forskriften § 10-7, 1., 2. og 3. ledd uten endring.

Kristiansand kommune er av den oppfatning at den mest effektive kontrollen foregår ved at kontrollørene opptre anonymt ved ankomst, men at de skal presentere seg og informere bevillingshaver om eventuelle merknader når kontrollen er avsluttet. Vi kan

ikke se at rettssikkerheten til bevillingshaver tilsidesettes ved denne form for kontroll, og foreslår følgende formulering til forskriften § 10-7, 1. ledd: "Kontrollen av salgs- og skjenkestedet kan foregå anonymt".

Kristiansand kommune er enig i forslag til ny bestemmelse i forskriften § 10-8, 1. ledd. Tidsfristen er tilfredsstillende.

Vedrørende § 10-8, 2. ledd er vi enig i at kontrollrapporten sendes bevillingsmyndigheten, men er uenig i at rapportene skal sendes via sosialtjenesten. For Kristiansand kommunes vedkommende vil en slik saksbehandling være et forsinkende ledd, og en reaksjon/sanksjon bør komme så raskt som mulig etter overtredelsen.

Alle uttalelser er gitt med bakgrunn i forsøksordningen som Kristiansand kommune har fått kommunaldepartementets samtykke til å praktisere.

2.2. Forskrifter om internkontroll:

Kristiansand kommune er enig i departementets uttalelser og forslag til endring av alkoholloven for såvidt gjelder "faste" bevillinger, imidlertid kan departementets forslag om internkontroll ved store festivaler o.l. være aktuelt. Hvis internkontrollsystemet blir innført også for denne typen bevillinger synes det rimelig at spesifikke kriterier legges til grunn med presisering av betegnelsen "store arrangementer som festivaler og lignende".

Vi ønsker å gi uttrykk for tvil med hensyn til om et slikt internt kontrollsystem vil lette kommunens kontrolloppgaver og gjøre tilsynet mer effektivt. Videre stiller vi spørsmål ved om internkontroll i virksomheten kan bidra til å sikre at utøvelsen av bevillingen skjer i lovlige former.

Kristiansand kommune har ingen innvendinger til departementets forslag til utforming av forskriftsbestemmelsene om internkontrollplikten i kapittel 10A, se for øvrig ovenfor vedrørende store arrangementer.

4. BEVILLINGSGEBYRENE.

Departementets utredning belyser spørsmålet om bevillingsgebyrene på en omfattende og inngående måte. Kristiansand kommune er likevel ikke enig i departementets konklusjon, og legger følgende forhold til grunn:

4.1. Antall omsetningssteder:

Departementet legger ikke vekt på at antall omsetningssteder har økt med den begrunnelse at "kommunene selv styrer utviklingen på dette punkt". Vi mener det er urealistisk å tenke seg en reversering, eventuelt full stans, i antall salgs- og skjenkesteder sett i forhold til samfunnsutviklingen for øvrig der liberalisering, tilgjengelighet og holdningsendringer preger utviklingen, jfr. blant annet regjeringens utvidelse av antall vinmonopol. Gebyrenes størrelse, selv etter departementets nye forslag, fanger ikke opp på langt nær de reelle kostnader i forbindelse med behandling av søknader og kontroll med utøvelse av bevillingen.

4.2. Internkontroll:

Kristiansand kommune antar at innføring og oppfølging av internkontrollsystemet nødvendigvis vil ta lenger tid enn hva departementet teoretisk ser for seg. Jfr. for øvrig pkt. 2.2. om internkontroll. Vi kan vanskelig se at internkontrollsystemet vil redusere kostnadene i forbindelse med kontroller.

4.3. Øremerking av bevillingsgebyrene:

Departementet sier i sine kommentarer til § 7-1, 3. ledd, Rundskriv I-6/98, at gebyrene i første rekke skal "dekke kostnader med behandling av

bevillingssøknaden og kontroll med utøvelse av bevillingen". Departementets intensjon etterleves ikke alltid idet ordlyden i § 7-1, 3. ledd, gir kommunen mulighet til å disponere gebyrene til andre formål enn saksbehandling og kontroll, eks.vis rusomsorg.

Kommunens utgifter til behandling av søknader og til kontroll med utøvelse av bevillingene overstiger gebyrinntektene. For å sikre at gebyrene disponeres i henhold til det vi oppfatter som departementets intensjon, foreslår Kristiansand kommune at gebyrene øremerkes.

4.4. Forsøksordning/delegert fullmakt:

Kristiansand kommune er inne i en forsøksordning der administrasjonen er delegert myndighet til å avgjøre søknader om salgs- og skjenkebevillinger. Vi har erfaring for at ordningen er vellykket og at politikerne er tilfredse med administrasjonens utøvelse av delegasjonsmyndigheten. Saksbehandlingstiden er forkortet, politiske utvalg "belastes" ikke med saker etter alkoholloven og portoutgiftene i denne forbindelse er redusert. Selv om delegasjonsfullmakten innebærer en effektivisering, har den likevel ingen innvirkning på kostnader forbundet med den administrative saksbehandlingen og kontroll med utøvelse av bevillingene. Gebyrenes størrelse, selv etter departementets nye forslag, fanger ikke opp de reelle kostnadene.

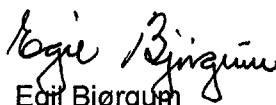
4.5. Konklusjon vedrørende bevillingsgebyrene:

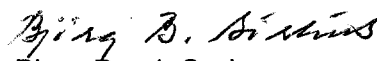
Kommunens kostnader forbundet med saksbehandling og kontroll bør fullt ut dekkes av bevillingsgebyrene. Kristiansand kommune foreslår derfor at gebyrene økes betydelig, slik at de dekker de reelle utgiftene, f.eks. med 50%, og at de indeksreguleres (konsumprisindeksen) hvert år til fastsatt dato.

10. SPØRSMÅL OM BEVILLINGSHAVERS PLIKT TIL Å FJERNE BERUSEDE/ PÅVIRKEDE PERSONER.

Kristiansand kommune sier seg enig i departementets uttalelse og forslag til endring/ tillegg til forskriftens § 1-5.

Med hilsen

Egil Bjørgum
Administrasjonsdirektør

Bjørg Bergh Sørhus
Rådgiver